

Arrest

nr. 166 794 van 28 april 2016
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 7 maart 2014 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 4 februari 2014 waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk wordt verklaard en tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13sexies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 maart 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 maart 2016.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat H. CAMERLYNCK verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 30 april 2013 dient verzoekster een aanvraag om verblijfsmachtiging in op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

1.2. Op 4 februari 2014 verklaart de verwerende partij de in punt 1.1. bedoelde aanvraag onontvankelijk.

Dit vormt de eerste bestreden beslissing. Zij is gemotiveerd als volgt:

“betreft de aanvraag tot machtiging tot verblijf die op 30.04.2013 werd ingediend door:

Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 30.04.2013 werd ingediend door :

[U.N.]

nationaliteit: Russische Federatie

geboren te [...] op [...]

adres: [...]

En haar dochter : [...]

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden(en):

De aangehaalde elementen zijn geen buitengewone omstandigheid waarom de betrokkene de aanvraag om machtiging tot verblijf niet kan indienen via de gewone procédure namelijk via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland.

Betrokkene beroept zich op de lange duur van haar asielprocedure. Ze wist echter dat haar verblijf slechts voorlopig werd toegestaan in het kader van de asielprocedure en dat zij bij een negatieve beslissing het land diende te verlaten. De asielaanvraag van betrokkenen, ingediend op 10.11.2006, werd in de beroepsprocedure afgesloten op 17.08.2007. De duur van de asielprocedure was ook niet van die aard dat ze als onredelijk lang kan beschouwd worden. Het feit dat er een zekere behandelingsperiode is, geeft aan betrokkene geen recht op verblijf (Raad van State, arrest nr. 89980 van 02.10.2000).

Ze beroept zich op haar integratie: Ze is werkbereid, en heeft ook al in België gewerkt, ze is sinds 2006 in België, spreekt goed Duits en heeft sociale contacten, wat blijkt uit de getuigenverklaringen die ze voorlegt, ze heeft opleidingen gevolgd en heeft diverse getuigschriften en haar dochtertje is in België geboren. Deze elementen van integratie behoren tot de gegrondheid en worden in deze fase niet behandeld. Ze kunnen het voorwerp uitmaken van een eventueel onderzoek conform art. 9.2 van de wet van 15.12.1980.

Wat betreft het aangehaalde argument dat betrokkene geen gevaar is voor de openbare orde, merken wij op dat van alle vreemdelingen die in België verblijven, verwacht wordt dat zij zich houden aan de Belgische wetten.“

1.3. Op 4 februari 2014 legt de verwerende partij verzoekster een inreisverbod op (bijlage 13sexies).

Dit vormt de tweede bestreden beslissing. Zij is gemotiveerd als volgt:

*“Interdiction d'entrée
Inreisverbod*

*A Madame,
Aan mevrouw,*

Nom, prénom|Naamyoornaam : [U.N.]

date de naissance/geboortedatum : [...]

lieu de naissance/geboorteplaats : Soldato-Aleksandrovskoje

nationalité/nationaliteit : Russische Federatie

Et sa fille/ en haar dochter : [U.A.], née le [...], une interdiction d'entrée d'une durée de 3 ans est imposée, wordt een inreisverbod voor 3 jaar opgelegd,

sur le territoire belge ainsi que le territoire des Etats qui appliquent entièrement l'acquis de Schengen¹, sauf si elle possède les documents requis pour s'y rendre.

voor het grondgebied van België, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten voile toepassen², tenzij zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

Une décision d'éloignement a été notifiée à l'intéressée le 05.11.2012.

Aan de betrokkene werd een beslissing tot verwijdering betekend op 05.11.2012.

MOTIF DE LA DECISION:

REDEN VAN DE BESLISSING:

L'interdiction d'entrée est délivrée en application de l'article mentionné ci-dessous de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers et sur la base des faits suivants:

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

o En vertu de l'article 74/11, §1, alinéa 2 de la loi du 15 décembre 1980, le délai de l'interdiction d'entrée est de 3 ans car : l'intéressée n'a pas obtempéré à l'ordre de quitter le territoire lui notifié le 05.11.2012.

o In uitvoering van artikel 74/11 §1 tweede lid van de wet van 15 december 1980, is de termijn van het inreisverbod 3 jaar. Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten aan haar betekend op 05.11.2012."

2. Over de samenhang

2.1. De Raad stelt samen met de verwerende partij vast dat verzoekster in één verzoekschrift zowel een beslissing waarbij haar aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk wordt verklaard als een beslissing tot het opleggen van een inreisverbod aanvecht. In het belang van een goede rechtsbedeling dient diegene die een beroep doet op de rechter, voor elke vordering evenwel een afzonderlijk geding in te spannen om alzo de rechtsstrijd overzichtelijk te houden en een vlotte afwikkeling van de zaak mogelijk te maken (R. STEVENS, Raad van State I. afdeling bestuursrechtspraak, 2. Het procesverloop, Brugge, die Keure, 2007, 65). Meerdere vorderingen kunnen slechts onvankelijk in één enkel verzoekschrift worden ingesteld indien bij uitzondering de goede rechtsbedeling daardoor wordt bevorderd, meer bepaald indien de vorderingen, wat hun voorwerp of wat hun grondslag betreft, zo nauw samenhangen dat het als waarschijnlijk voorkomt dat vaststellingen gedaan of beslissingen genomen met betrekking tot de ene vordering, een weerslag zullen hebben op de uitkomst van de andere vordering. In casu toont verzoekster de samenhang tussen de bestreden beslissingen, die elk op grond van een andere juridische en feitelijke basis werden genomen, niet aan door haar betoog dat beide bestreden beslissingen op dezelfde dag getroffen en betekend werden. De Raad merkt op dat de eventuele nietigverklaring van de eerste bestreden beslissing niet tot gevolg heeft dat de rechtsgeldigheid van de tweede bestreden beslissing hierdoor in het gedrang komt of vice versa. De nietigverklaring van de eerste bestreden beslissing leidt immers niet tot de vaststelling dat verzoekster tot enig verblijf is gemachtigd of toegelaten, waardoor het inreisverbod in het gedrang komt en de eventuele vernietiging van het inreisverbod heeft geen gevolgen voor de eerste bestreden beslissing. Het inreisverbod is geen accessorium van de eerste bestreden beslissing en vice versa. In deze omstandigheden, nu verscheidene vorderingen die niet samenhangen in één enkel verzoekschrift worden ingesteld, is enkel het beroep ingesteld tegen de tweede bestreden beslissing, die in casu samen met verzoekster kan worden weerhouden als de belangrijkste, onvankelijk (RvS 4 januari 2012, nr. 217.105).

De vaststelling in de nota van de verwerende partij dat er geen samenhang is tussen de twee bestreden beslissingen kan gevolgd worden doch niet de exceptie van onontvankelijkheid van het beroep, voor zover het ingediend werd tegen de tweede bestreden beslissing. Immers dient het inreisverbod als belangrijkste bestreden beslissing te worden beschouwd wat met zich meebrengt dat het beroep onontvankelijk is voor zover het is gericht tegen de eerste bestreden beslissing.

3. Middel van openbare orde voor wat betreft de tweede bestreden beslissing

Artikel 58 van de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken luidt als volgt:

"Zijn nietig alle administratieve handelingen en verordeningen, die naar vorm of naar inhoud, strijdig zijn met de bepalingen van deze gecoördineerde wetten.

Onverminderd de toepassing van artikel 61, § 4, lid 3, wordt de nietigheid van die handelingen en verordeningen vastgesteld op verzoek van iedere belanghebbende, hetzij, door de overheid van wie die handelingen en verordeningen uitgaan, hetzij naar gelang van het geval en de rangorde van hun respectieve bevoegdheden, door de toezichthoudende overheid, de hoven en rechtbanken of de Raad van State (...).

Een middel dat wordt ontleend aan een schending van de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken is een middel van openbare orde dat zo nodig ambtshalve moet worden opgeworpen. Degene die belang bij het beroep heeft, hoeft niet van een persoonlijk belang bij dit middel van openbare orde te doen blijken.

Artikel 5 van de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken luidt als volgt

“Het Duitse taalgebied omvat de gemeenten : Eupen, Eynatten, Hauset, Hergenrath, Kalmis, Kettenis, Lontzen, Neu-Moresnet, Raeren, Walhorn, Amel, Bullingen, Butgenbach, Crombach, Elsenborn, Heppenbach, Lommersweiler, Manderfeld, Meyerode, Recht, Reuland, Rocherath, Sankt-Vith, Schoenberg en Thommen.”

Artikel 39, § 2, van de van de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken luidt als volgt :

“In hun betrekkingen met de plaatselijke en gewestelijke diensten uit het Nederlandse, het Franse en het Duitse taalgebied, gebruiken de centrale diensten de taal van het gebied.”

De tweede bestreden beslissing, die een beslissing is die de verwerende partij op eigen initiatief treft, diende in het Duits te worden opgesteld, aangezien zij bestemd is voor een vreemdeling die zich bevindt in het Duitstalig taalgebied. Immers behoort Eupen tot het Duitstalig taalgebied

De bestreden beslissing is echter in het Nederlands en het Frans opgesteld zodat artikel 39, §2 van de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken werd geschonden. De verwerende partij verklaart ter terechtzitting dat zij *“de gewoonte heeft”* om voor gemeenten in het Duitstalig taalgebied, beslissingen te treffen die zijn opgesteld in het Nederlands en het Frans doch dit kan geen afbreuk doen aan wat in artikel 39, §2 van de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken is bepaald.

Deze vaststelling leidt tot de nietigverklaring van de tweede bestreden beslissing.

4. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk voor zover het gericht is tegen de eerste bestreden beslissing. Een ambtshalve opgeworpen middel van openbare orde leidt tot de nietigverklaring van de tweede bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat maakt dat de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met dit beroep wordt behandeld

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 4 februari 2014 tot het opleggen van een inreisverbod wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing van de bij artikel 1 vernietigde beslissing is zonder voorwerp.

Artikel 3

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen voor zover ze gericht zijn tegen de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 4 februari 2014 waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig april tweeduizend zestien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA